

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniiis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 2. De Obligatione Matris dotandi filiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

babilitate, probabilius tamen est, etiam tunc deberi, ut docet Castropalaus tom. 7. de Iust. D. 9. p. 4. §. 1. num. 2. cum quia dōs, legitime subrogatur. L. quoniam. C. de inoffic. testam. legitima vēd filiis, quantumvis divitibus, debetur. §. Alius quoq. Authent. ut cūm de appellat. tum quia L. qui liberos. ff. deritu nupt. & L. ult. C. de dotis promiss. dicentes, Patrem cogi, filiam nubere volentem, in matrimonium locare, ac dotare, loquuntur, quando filia erat dives bonis maternis.

Ex hoc etiam patet ad aliterum; concedo enim, quod canones, & decretum. Conciliare in hac materia solum reprovent illas leges, quibus non observantibus conditions à jure laico præscriptas in matrimonii contrahendit, imponuntur poena, cauantes damnum rei propriae, vel privationem juris quasi, alias quasi debiti: sed nego privationem dotis, vel hereditatis, in casu, quo causā matrimonii invitis parentibus contraacti, imponitur à legibus laicorum, non esse privationem juris quasi, quod alias quasi debitum est. Nam hereditatis, vel dotis legale debitum fundatur etiam secundum ius positivum in legitima filiatione.

Nec juvat dicere, hoc debitum infirmari, aut etiam annullari per leges oppositas. Nam 1. haec est expressa petitio principii, ut pater consideranti. 2. si leges opposite haberent eam vim, deberent etiam nunc post authenticam, de qua n. 483 esse in vigore, cuius contrarium ibidem ostensum est. 3. deberent disponere in materia sibi subjecta, & nec indirecte de alieno; sed nec istud habent ex num. 1269. ergo.

Quod in eod. num. 1770. à de Luca dicitur, quoad Canonicas forenses, valde dubito, an ita, ut existimat, vetum videri posse consideranti modum, quo quandoque tales Caſuſici procedunt in judicis fori externi. Mihi certum est, à nonnullis non raro, non tam attendi causae meritum, quam, quod tali advocate forensi servit in rem ſui Clientis, quem tunc defendit; id, quod ex tot legibus contra Colluſores, Calumniatores, tergiversatores &c. fatis conſtat; & experientia manifera docet. Prætermitto plura, in hanc rem, ceteroquin valde opportuna. Rectius

Tom. IV.

dicitur, eorum sententiam cæteris prærendam, qui, quod statuunt, meliori ratione, vel jure nituntur.

§. 2.

De Obligatione Matris dotandi filiam.

Quæſtio eſt, an Patre non habente, 1774: unde possit dotare filiam, teneatur Mater? Resp. ipsam, per se loquendo, non obligari filias dotare, aut donationem propter nuptias filiis constituere. Nam haec eſt obligatio Patris, non Matris. Sic Castropalaus cit. §. 1. num. 7. & conſtat ex L. Neq. Mater. 14. C. de jure dot. ibi: Neq. Mater pro filia dotem dare cogitur, niſi ex magna, & probabili cauſa (v.g. quia eſt periculum incontinentiae) vel lege ſpecialiter expreſſa, neq. Pater de bonis Uxoris ſue in vita, illam dandi, habet facultatem. Dixi per ſe ſecus enim eſt per accidens. Nam 1. ſi filia pudicitæ periculum subiret, niſi numeret, & ab hoc impediretur defecta dotis, quam Pater dare non potest, Mater debebet, ut conſtat ex cit. L. 14. ſic Rebell. p. 2. de obligat. iuſt. l. 5. q. 4. n. 2. & alii. 2. Mater, ſi foret heretica, aut infidelis, filia vero fidelis, & Catholica, ob favorem religionis compellitur dotare filiam uſque ad legitimam portionem, ei competentem, tametsi ex Patre, aut aliunde dotem habeat. L. Cognovimus C. de heret. & confirmatur ex cit. L. 14. ibi: vel lege ſpecialiter expreſſa.

§. 3.

De Obligatione Avi paterni dotandi neptem.

Cauſus eſt potest, quando neptis habet Patrem divitem. 2. quando inopem: in primo cauſu avum paternum teneri ad dotandam filiam ex bonis, non suis, & nomine ſuo, ſed ex bonis filii, & nomine eius, probabilius censet Baldus in Authent. Res, que. C. Communia de Legat. Fachinæus l. 10. Controvers. c. 40. & alii, quos citat, & ſequitur Castropalaus cit. n. 2. Nam filias dotare, paternum eſt officium. L. ult. C. de dot. promiff. ergo Patre valente dotare filiam, non eſt recurrentum ad avum, ut id faciat ex bonis ſuis.

Kkk 2

Nec